

**УГОДА
МІЖ УКРАЇНОЮ ТА КАНАДОЮ
ПРО ВЗАЄМНУ АДМІНІСТРАТИВНУ ДОПОМОГУ
В МИТНИХ СПРАВАХ**

УКРАЇНА ТА КАНАДА (далі – Сторони),

УРАХОВУЮЧИ важливість правильного визначення мита та належного виконання їхніми митними адміністраціями заходів із заборони, обмеження та контролю стосовно окремих товарів;

УРАХОВУЮЧИ те, що порушення митного законодавства, включаючи порушення прав, пов'язаних з інтелектуальною власністю, завдають шкоди безпеці та громадському здоров'ю так само, як економічним, торговельним, фіскальним, соціальним та культурним інтересам їхніх держав;

УРАХОВУЮЧИ те, що незаконна торгівля зброєю, вибуховими, хімічними, біологічними речовинами та ядерними матеріалами так само, як наркотичними засобами, психотропними речовинами та їх прекурсорами, небезпечними товарами або іншими забороненими, регульованими чи контрольованими товарами, становить загрозу для громадського здоров'я та суспільства;

ВИЗНАЮЧИ необхідність міжнародного співробітництва з питань застосування та забезпечення дотримання їхнього митного законодавства;

ВИЗНАЮЧИ, що заходи з боротьби з митними правопорушеннями можуть бути більш ефективними завдяки тісному співробітництву між їхніми митними адміністраціями;

ЗВАЖАЮЧИ на Рекомендації щодо надання взаємної адміністративної допомоги, Декларацію про вдосконалення митного співробітництва та взаємної адміністративної допомоги (Кіпрська декларація) та Резолюцію про безпеку та сприяння міжнародному ланцюгу постачання товарів, прийнятї в грудні 1953 року, липні 2000 року та червні 2002 року відповідно, Радою митного співробітництва, яка тепер називається Всесвітньою митною організацією;

ЗВАЖАЮЧИ на міжнародні конвенції, учасниками яких є обидві Сторони, та які встановлюють заборони, обмеження та заходи контролю стосовно окремих товарів;

ТАКОЖ ЗВАЖАЮЧИ на Загальну декларацію прав людини Організації Об'єднаних Націй 1948 року;

ДОМОВИЛИСЯ про таке:

**Стаття 1
Визначення**

Для цілей цієї Угоди:

«митні адміністрації» означає державні адміністрації, визначені Сторонами відповідальними за застосування митного законодавства;

«митні платежі» означає всі мита, податки, збори чи будь-які інші платежі, які стягуються на територіях Сторін під час застосування митного законодавства, за винятком зборів та інших платежів, пов'язаних із наданням митних послуг;

«митне законодавство» означає сукупність чинних законів та адміністративних положень, що застосовуються на територіях Сторін та виконання яких покладено на митні адміністрації Сторін щодо імпорту, експорту, перевантаження, транзиту, зберігання та переміщення товарів, включно із законодавчими та адміністративними положеннями щодо застосування заборон, обмежень, здійснення контролю щодо окремих товарів під час їх переміщення через національні кордони, а також пов'язаними з боротьбою з відмиванням доходів та фінансуванням тероризму;

«митне правопорушення» означає будь-яке порушення або спробу порушення митного законодавства;

«національне законодавство» означає закони та підзаконні нормативно-правові акти чи інші юридично зобов'язуючі документи, а також судові прецеденти, які застосовуються до Сторін;

«інформація» означає будь-які відомості незалежно від стану обробки та аналізу, а також документи, звіти або записи, чи інші повідомлення у будь-якій формі, включаючи електронні, так само як і їх засвідчені чи підтверджені копії;

«міжнародний ланцюг постачання товарів» означає всі процеси, що відбуваються під час транскордонного переміщення товарів від місця їх походження до місця їх кінцевого призначення;

«посадова особа» означає представника митниці або іншого державного службовця, визначеного митною адміністрацією для застосування митного законодавства;

«особа» означає фізичну чи юридичну особу;

«персональні дані» означає будь-яку інформацію про фізичну особу, що ідентифікована або може бути ідентифікована, у межах, визначених законодавством Сторін;

«запитувана Сторона» означає Сторону, що отримує запит про надання допомоги в рамках цієї Угоди;

«запитуюча Сторона» означає Сторону, яка робить запит про надання допомоги в рамках цієї Угоди;

«наркотичні засоби» означає будь-які речовини, природні або синтетичні, включені до Переліків I і II Єдиної конвенції про наркотичні засоби 1961 року, вчиненої 30 березня 1961 року в м. Нью-Йорку (зі змінами);

«психотропні речовини» означає будь-які речовини, природні або синтетичні, або будь-які природні матеріали, включені до Переліків I, II, III і IV Конвенції про психотропні речовини, вчиненої 21 лютого 1971 року у

м. Відні (зі змінами);

«прекурсори» означає хімічні речовини, що використовуються під контролем для виробництва наркотичних засобів і психотропних речовин, включені до Переліків I чи II Конвенції Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, вчиненої 20 грудня 1988 року в м. Відні;

«процедура або методологія» означає спосіб, який визначений запитуючою Стороною для надання інформації або допомоги запитуваною Стороною; та

«територія» означає територію кожної зі Сторін:

для України –

(а) сухопутна територія, внутрішні води та територіальне море, включаючи повітряний простір над цими територіями України;

(б) виключна економічна зона України, як визначено її національним законодавством відповідно до Частини V Конвенції ООН із морського права (UNCLOS), вчиненої 10 грудня 1982 року в м. Монтего-Беї; та

(с) континентальний шельф України, як визначено її національним законодавством відповідно до Частини VI UNCLOS;

для Канади –

(а) сухопутна територія, внутрішні води та територіальне море, включаючи повітряний простір над цими територіями Канади;

(б) виключна економічна зона Канади, як визначено її національним законодавством відповідно до Частини V Конвенції ООН з морського права (UNCLOS), вчиненої 10 грудня 1982 року в м. Монтего-Беї; та

(с) континентальний шельф Канади, як визначено її національним законодавством відповідно до Частини VI UNCLOS.

Стаття 2

Сфера застосування Угоди

1. Сторони через свої митні адміністрації надають взаємну адміністративну допомогу згідно із цією Угодою з метою забезпечення належного застосування митного законодавства, запобігання митним правопорушенням, їх розслідування та боротьби з ними, а також для забезпечення безпеки міжнародного ланцюга постачання товарів.

2. Сторони надають допомогу на виконання цієї Угоди відповідно до національного законодавства, у межах компетенції їх митних адміністрацій та наявних у них ресурсів.

3. Ця Угода спрямована виключно на надання взаємної адміністративної допомоги в митних справах між Сторонами через їх митні адміністрації та не впливає на будь-які інші чинні між Сторонами договори про надання взаємної правової допомоги. Якщо взаємна допомога повинна надаватися іншими органами запитуваної Сторони,

запитувана Сторона через свою митну адміністрацію зазначає ці органи та у випадку, коли це відомо, – відповідний міжнародний документ, що застосовується.

4. Ця Угода в жоден спосіб не надає жодній особі права отримувати, приховувати чи вилучати докази або перешкоджати виконанню запиту про допомогу.

5. Ця Угода не вимагає від Сторін поширювати співробітництво на запити про арешт або затримання осіб, або про конфіскацію чи вилучення товарів або власності, або про стягування мит, податків, зборів або інших платежів, що підлягають сплаті на території запитуючої Сторони.

Стаття 3

Інформація щодо застосування та забезпечення дотримання митного законодавства

1. Сторони на власний розсуд через свої митні адміністрації надсилають одна одній на запит або з власної ініціативи інформацію, що сприяє забезпеченню належного застосування митного законодавства, запобіганню, розслідуванню та боротьбі з митними правопорушеннями, а також забезпеченню безпеки міжнародного ланцюга постачання товарів. Така інформація може стосуватись, але не обмежується:

- a) перевірки автентичності документів, поданих для митного оформлення;
- b) ефективних методів застосування законодавства;
- c) нових тенденцій щодо митних правопорушень, засобів та способів їх вчинення;
- d) правил походження;
- e) попередження та припинення митних правопорушень, незаконної торгівлі наркотичними засобами та психотропними речовинами;
- f) митних правопорушень, що вчиняються або плануються на території запитуваної Сторони, зокрема тих, що пов'язані з імпортом або експортом контрольованих, регульованих чи заборонених товарів;
- g) товарів, щодо яких відомо, що вони є предметом митних правопорушень, а також методів транспортування та зберігання, що застосовуються до таких товарів;
- h) осіб, про яких відомо, що вони вчинили або які підозрюються у вчиненні митного правопорушення; та
- i) будь-якої іншої інформації, яка може допомогти митним адміністраціям в оцінці ризиків із метою здійснення контролю та спрощення процедур.

2. Запитувана Сторона надає на запит запитуючої Сторони інформацію, яка стосується випадків, у яких запитуюча Сторона має підстави сумніватися в правдивості інформації, наданої їй відповідною

особою в справі, пов'язаній із застосуванням митного законодавства.

3. Сторона не вимагатиме інформації, зазначеної в пункті 1, доки не будуть вичерпані всі належні національні методи отримання такої інформації.

Стаття 4

Інформація, пов'язана з митними правопорушеннями

1. Будь-яка Сторона на власний розсуд через свою митну адміністрацію надає на запит або за власною ініціативою іншій Стороні інформацію щодо запланованих, таких, що вчиняються, або вчинених дій, які можуть становити митне правопорушення на території іншої Сторони.

2. У випадках, що можуть завдати суттєвої шкоди економіці, громадському здоров'ю, громадській безпеці, включно з безпекою міжнародного торгового ланцюга постачання, або будь-яким іншим суттєвим інтересам будь-якої Сторони, Сторона, яка володіє відповідною інформацією, через свою митну адміністрацію невідкладно за власною ініціативою надає таку інформацію іншій Стороні, наскільки це можливо.

Стаття 5

Інформація, що стосується законності ввезення та вивезення товарів

Запитувана Сторона надає на запит через свою митну адміністрацію запитуючій Стороні інформацію щодо:

а) товарів, ввезених на територію запитуючої Сторони, з метою встановлення законності вивезення цих товарів із території запитуваної Сторони;

б) товарів, вивезених із території запитуючої Сторони, з метою встановлення законності ввезення цих товарів на територію запитуваної Сторони та митного режиму, у разі поміщення цих товарів під такий режим.

Стаття 6

Визначення митних платежів

Сторони через свої митні адміністрації надають одна одній допомогу у визначенні митних платежів.

Стаття 7

Контроль та інформація

1. Запитувана Сторона через свою митну адміністрацію та відповідно до положень національного законодавства на запит здійснює контроль та

надає інформацію стосовно:

а) товарів, що транспортуються або зберігаються, про які відомо, що вони були використані або підозрюються у використанні з метою вчинення митного правопорушення на території запитуючої Сторони;

б) транспортних засобів, про які відомо, що вони були використані або підозрюються у використанні з метою вчинення митного правопорушення на території запитуючої Сторони;

с) приміщень на території запитованої Сторони, про які відомо, що вони були використані або підозрюються у використанні з метою вчинення митного правопорушення на території запитуючої Сторони; та

д) осіб, про яких відомо, що вони вчинили або які підозрюються у вчиненні митного правопорушення на території запитуючої Сторони, зокрема тих, які в'їжджають / виїжджають на / з території запитованої Сторони.

2. Кожна Сторона може через свою митну адміністрацію здійснювати контроль та надавати за власною ініціативою іншій Стороні інформацію про заплановані, здійснювані або завершені дії, якщо вони становлять або можуть становити митне правопорушення на території іншої Сторони.

Стаття 8

Експерти та свідки

1. Запитована Сторона через свою митну адміністрацію на запит вживає заходів для уповноваження своїх посадових осіб бути присутніми в суді або трибуналі на території запитуючої Сторони як експерт або свідок у справах, пов'язаних із митними правопорушеннями, а також надавати відповідні відомості, документи, матеріали або засвідчені копії таких відомостей, документів або матеріалів, які є необхідними для розгляду справи.

2. Якщо запитована Сторона повідомить запитуючій Стороні про те, що інформація, яка надається для цілей провадження в суді або трибуналі, носить обмежений чи конфіденційний характер, свідченням запитованої Сторони, наданим для цілей провадження в суді або трибуналі, надається захист відповідно до національного законодавства запитованої Сторони про конфіденційність стосовно доказів та свідчень, які мають обмежений або конфіденційний характер. Суд або трибунал можуть визначити захист, що надається таким доказам або свідченням.

Стаття 9

Надсилання запитів

1. Сторони надсилають запити про допомогу за цією Угодою безпосередньо через свої митні адміністрації

2. Сторона надсилає письмовий запит про допомогу, у тому числі електронними засобами, включає до нього будь-яку інформацію, яка вважається необхідною для виконання запиту. Сторона може також подавати запити усно, якщо цього вимагають обставини. Запитуюча Сторона невідкладно письмово підтверджує запит, зроблений усно.

3. Сторона, яка надсилає запит про допомогу за цією Угодою, надає такі відомості запитуваній Стороні:

- a) назву митної адміністрації, що звертається із запитом;
- b) опис суті питання, вид допомоги, що запитується, підстави для запиту та дати початку й закінчення періоду, який охоплюється запитом;
- c) стислий опис справи, що розглядається, а також застосовні положення національного законодавства, включно з можливими санкціями, що підлягають застосуванню у зв'язку з імовірним митним правопорушенням; та
- d) імена та адреси осіб, яких стосується запит, якщо це відомо.

4. Сторона надсилає запити про надання оригіналів документів лише у випадках, коли наявні копії є недостатніми, та повертає оригінальні документи за першої можливості. Права запитуваної Сторони або третіх сторін на оригінали документів не порушуються.

5. Кожна Сторона передає іншій Стороні інформацію, зазначену в цій Угоді, через посадових осіб митних адміністрацій, спеціально визначених для цієї мети. Кожна Сторона надає іншій Стороні список посадових осіб, які визначені для направлення та отримання такої інформації, і забезпечує його точність та актуальність.

6. Якщо запит, надісланий Стороною, не містить відомостей, зазначених у пункті 3, запитувана Сторона може вимагати в запитуючої Сторони надання таких відомостей. Одночасно запитувана Сторона продовжує вживати розумних заходів для виконання первинного запиту.

7. Сторони надсилають запити мовою, прийнятною для обох Сторін.

Стаття 10

Виконання запитів

1. Якщо запитувана Сторона не володіє запитуваною інформацією, вона через свою митну адміністрацію вживає заходів для отримання такої інформації.

2. Запитувана Сторона забезпечує, щоб її митна адміністрація вживала достатніх заходів для надання відповіді на запит.

3. Запитувана Сторона може надати свою відповідь згідно з конкретною процедурою або методологією, визначеною запитуючою Стороною за статтею 9.

4. Якщо запитуюча Сторона вимагає, щоб запитувана Сторона дотримувалася визначеної процедури або методології, запитувана Сторона

намагається виконати таку вимогу відповідно до своїх національних законів і адміністративних положень. Запитуюча Сторона зазначає причини для вимоги дотримуватися визначеної процедури або методології.

5. Запитувана Сторона в разі, якщо її митна адміністрація не є відповідним органом для виконання запиту, забезпечує:

- a) невідкладне направлення запиту до відповідного органу; або
- b) визначення відповідних органів та повідомлення назви таких органів запитуючій Стороні.

6. Сторони відповідають на запити мовою, прийнятною для обох Сторін.

Стаття 11

Присутність посадових осіб

1. На запит запитуючої Сторони, з письмового дозволу запитуваної Сторони, який вона може надавати на власний розсуд, та відповідно до умов, установлених запитуваною Стороною, посадові особи, визначені запитуючою Стороною для цілей розслідування митного правопорушення, можуть:

- a) вивчати в приміщеннях запитуваної Сторони з документами та будь-якою іншою інформацією, що стосується цього митного правопорушення, отримувати копії таких документів та інформації; та
- b) бути присутніми під час проведення розслідування, що стосується запитуючої Сторони, яке проводиться запитуваною Стороною на території запитуваної Сторони.

2. Запитувана Сторона може дозволити посадовим особам запитуючої Сторони брати участь у будь-якому розслідуванні або дослідженні, якщо це необхідно, відповідно до умов, визначених запитуваною Стороною.

3. Якщо посадові особи, визначені Стороною, перебувають на території іншої Сторони відповідно до цієї Угоди, вони повинні завжди мати при собі документи, що посвідчують особу та підтверджують їхні повноваження.

4. Посадові особи запитуючої Сторони на території запитуваної Сторони виконують лише дорадчу функцію та не мають жодних юридичних або слідчих повноважень, які надаються посадовим особам запитуваної Сторони відповідно до національного законодавства запитуваної Сторони.

Стаття 12

Використання та конфіденційність інформації

1. Сторони забезпечують, щоб будь-яка інформація, отримана в рамках цієї Угоди, використовувалася лише їхніми митними

адміністраціями та лише для цілей цієї Угоди, як зазначено в статті 2, крім випадків, коли митна адміністрація, яка надає таку інформацію, у письмовій формі дозволяє її використання іншими органами влади або для інших цілей. Таке використання здійснюється на умовах, установлених митною адміністрацією, яка надала інформацію.

2. Сторони забезпечують, щоб будь-яка інформація, надана в рамках цієї Угоди, розглядалася як суворо конфіденційна та підлягала принаймні такому самому рівню захисту та конфіденційності, який надається аналогічній інформації відповідно до національного законодавства запитуваної Сторони.

3. Якщо використання отриманої в рамках цієї Угоди інформації дозволено відповідно до пункту 1, ця інформація може використовуватися для цілей кримінального або судового провадження, пов'язаного з митними правопорушеннями.

4. У разі несанкціонованого використання або розголошення інформації, що надається в рамках цієї Угоди, Сторона, якій стало відомо про несанкціоноване використання або розголошення:

а) невідкладно повідомляє про це іншу Сторону з метою реагування на будь-яке несанкціоноване використання або розголошення інформації, що надається в рамках цієї Угоди;

б) вживає всіх розумних заходів, необхідних для усунення порушення;

с) вживає всіх розумних заходів, необхідних для запобігання будь-якого майбутнього порушення; та

д) повідомляє іншу Сторону про вжиті заходи.

5. Якщо повідомлення іншій Стороні надане в усній формі, за ним невідкладно слідує повідомлення в письмовій формі.

6. У разі несанкціонованого використання або розголошення інформації, запитувана Сторона може зупинити виконання своїх зобов'язань перед запитуючою Стороною до вжиття заходів, передбачених пунктом 4.

7. Сторона невідкладно повертає будь-яку інформацію, отриману помилково від іншої Сторони. У такому випадку Сторона, яка отримала інформацію помилково, не використовує таку інформацію.

8. Сторона невідкладно повідомляє іншу Сторону, коли вона встановлює, що розголошено неточну інформацію в рамках цієї Угоди, і вживає розумних заходів для виправлення такої ситуації.

Стаття 13

Захист персональних даних

1. Сторони не обмінюються персональними даними, доки не вирішать відповідно до пункту 2 статті 12, що рівні захисту персональних даних на їхніх територіях є узгодженими та прийнятними для обох Сторін.

2. Кожна Сторона захищає отримані персональні дані відповідно до рівнів захисту, визнаних прийнятними відповідно до пункту 1.

3. Кожна Сторона надає іншій Стороні актуальну копію своїх законів та адміністративних положень, які стосуються захисту персональних даних.

4. На запит Сторона інформує іншу Сторону про те, як вона використала персональні дані, та про результати, отримані внаслідок такого використання.

5. Кожна Сторона веде облік наданих та отриманих персональних даних, обмін якими здійснюється відповідно до цієї Угоди.

6. Кожна Сторона зберігає персональні дані, отримані в рамках цієї Угоди, лише протягом періоду, необхідного для досягнення мети, для якої вони були надані. Кожна Сторона знищує отримані в рамках цієї Угоди персональні дані відповідно до її національного законодавства, адміністративної політики та процедур.

7. Запитувана Сторона забезпечує законність збору даних, що надаються запитуючій Стороні, їх точність, актуальність та відповідність цілям, для яких вони запитуються.

8. Якщо Сторона визначає, що персональні дані є невірними або не підлягали обміну, вона невідкладно повідомляє про це іншу Сторону. Якщо повідомлення іншій Стороні передано усно, за ним невідкладно слідує повідомлення в письмовій формі. Сторона, яка отримала такі дані, виправляє або знищує їх, якщо Сторони не вирішать інше.

9. Сторони вживають усіх необхідних заходів для забезпечення захисту персональних даних, отриманих у рамках цієї Угоди, від несанкціонованого доступу, зміни чи розповсюдження.

Стаття 14

Виятки

1. Якщо будь-яка Сторона вважає, що надання допомоги іншій Стороні відповідно до цієї Угоди може становити загрозу суверенітету, безпеці, громадському порядку, іншим суттєвим національним інтересам або призвести до порушення комерційної, промислової чи професійної таємниці, вона може відхилити запит про надання допомоги або може надати допомогу лише за умови дотримання певних умов, які вона може встановити.

2. Якщо запитуюча Сторона не змогла б виконати запит, подібний тому, який надісланий запитуваною Стороною, вона чітко зазначає про це в запиті. Запитувана Сторона через свою митну адміністрацію на власний розсуд визначає можливість виконання такого запиту.

3. Запитувана Сторона може відкласти надання допомоги на підставі того, що таке надання може завдати шкоди триваючому розслідуванню,

судовому розгляду справи або кримінальному провадженню. У такому випадку запитувана Сторона консультується із запитуючою Стороною через їхні відповідні митні адміністрації з метою визначення можливості дотримання запитуючою Стороною визначених запитуваною Стороною умов для надання допомоги.

4. Якщо запитувана Сторона вважає, що зусилля, необхідні для виконання запиту, є вочевидь непропорційними користі, яку одержить запитуюча Сторона, вона може відмовити в наданні запитуваної допомоги.

5. Якщо запитувана Сторона відмовляє в наданні допомоги або її надання відкладається, вона невідкладно повідомляє запитуючу Сторону в письмовій формі про причини такої відмови або відкладення.

Стаття 15

Витрати

1. Сторони через свої митні адміністрації відмовляються від будь-яких вимог щодо відшкодування витрат, пов'язаних із виконанням цієї Угоди, за винятком відшкодування витрат та компенсацій експертам та свідкам, оплати послуг усних і письмових перекладачів, які не є державними службовцями, що відшкодовуються запитуючою Стороною.

2. Якщо витрати, необхідні для виконання запиту, є значними або мають надзвичайний характер, Сторони через свої митні адміністрації проводять консультації для визначення умов виконання запиту та способу покриття відповідних витрат.

Стаття 16

Виконання та застосування Угоди

Сторони через свої митні адміністрації несуть відповідальність за виконання цієї Угоди. Сторони, серед іншого:

a) приймають спільне рішення про конкретні заходи зі спрощення виконання та застосування цієї Угоди;

b) створюють можливості для своїх посадових осіб, відповідальних за розслідування чи боротьбу з митними правопорушеннями, підтримувати між ними персональні та прямі контакти;

c) взаємно прагнуть дружньо вирішити будь-які проблеми чи питання, які виникають під час тлумачення або застосування цієї Угоди.

Стаття 17

Територіальне застосування

Ця Угода застосовується до територій, на яких застосовується митне законодавство Сторін.

Стаття 18
Врегулювання спорів

Спори або розбіжності, пов'язані з тлумаченням або застосуванням цієї Угоди, вирішуються Сторонами дипломатичними каналами.

Стаття 19
Набрання чинності

1. Сторони повідомляють одна одну письмово дипломатичними каналами про виконання своїх конституційних або внутрішніх процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою. Ця Угода набирає чинності з дати останнього такого повідомлення.

2. За взаємною письмовою згодою Сторін до цієї Угоди можуть вноситися зміни, які оформлюються окремими протоколами, що становлять невід'ємну частину цієї Угоди та набирають чинності в порядку, передбаченому пунктом 1.

Стаття 20
Огляд дії

1. Сторони повинні мати належні механізми внутрішньої перевірки для забезпечення захисту персональних даних, наданих у рамках цієї Угоди.

2. Сторони обмінюються копіями будь-яких звітів стосовно обробки персональних даних, наданих у рамках цієї Угоди, зокрема тими, які можуть бути підготовлені Державною митною службою України або Офісом Генерального аудитора Канади, за умови, що оприлюднення таких копій дозволено.

3. На запит однієї зі Сторін Сторони проводять зустрічі з метою визначення необхідності здійснення огляду дії цієї Угоди.

Стаття 21
Строк дії та припинення дії

1. Ця Угода укладається на невизначений строк. Будь-яка Сторона може припинити дію цієї Угоди в будь-який час шляхом направлення письмового повідомлення іншій Стороні дипломатичними каналами.

2. Дія Угоди припиняється через 3 (три) місяці з дати повідомлення про таке припинення. Після припинення дії Угоди Сторони можуть, однак, завершити виконання невиконаних запитів та запитів, що стосуються розпочатих проваджень у рамках цієї Угодою, відповідно до положень цієї Угоди, якщо Сторони не вирішать інше.

3. Незважаючи на припинення дії Угоди, положення про конфіденційність та захист інформації, які містяться в статтях 12 і 13, продовжують застосовуватися до будь-якої інформації, яка вже була надана.

НА ПОСВІДЧЕННЯ ЧОГО нижчезазначені, належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

ВЧИНЕНО В м. Київ "24" серпня 2025 року у двох оригінальних примірниках, кожний українською, англійською та французькою мовами, при цьому всі тексти є рівноавтентичними.

ЗА УКРАЇНУ //

ЗА КАНАДУ
